

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-06 d.d. 7 januari 2014
(mr. J. Wortel, voorzitter, prof.dr.s. A.D. Bac RA en de heer J.C. Buiten, leden, waarbij mevrouw mr. J.J. Guijt als secretaris)

Samenvatting

Aandelenlease. De Commissie is van oordeel dat Aangeslotene door de effectenleaseovereenkomsten te sluiten zonder zich in de precontractuele fase naar behoren te kwijten van de op haar rustende voorlichtings-, vergewissings- en onderzoeksverplichtingen jegens Consument is tekortgeschoten in de nakoming van de bijzondere zorgvuldigheid die zij als aanbieder van de effectenleaseovereenkomsten in acht diende te nemen. Zij dient de daardoor door Consument geleden schade in beginsel te vergoeden. Nu Consument ook zelf heeft bijgedragen aan het ontstaan van de schade, zal Consument 40% van de schade voor eigen rekening moeten nemen.

Consument,

tegen

de naamloze vennootschap Achmea Retail Bank N.V. (rechtsopvolgster onder algemene titel van Levob Bank N.V.), gevestigd te Amersfoort, hierna te noemen Aangeslotene.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het door Consument ondertekende vragenformulier met bijlage, ontvangen op 16 maart 2012;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument met bijlagen;
- de dupliek van Aangeslotene;
- het e-mailbericht van Aangeslotene van 11 november 2013 met bijlagen;
- het e-mailbericht van de belangenbehartiger van Consument van 11 november 2013 met bijlagen;
- de ter zitting door de belangenbehartiger van Consument overgelegde pleitnota; en
- de ter zitting door Aangeslotene overgelegde pleitnota.

De Commissie stelt vast dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.

De Commissie stelt voorts vast dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden. Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 13 november 2013 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

- 2.1. Consument heeft op 17 mei 1998 voor het effectenleaseproduct Levob Hefboomeffect, hierna “het product”, een viertal overeenkomsten met de contractnummers [..1..], [..2..], [..3..] en [..4..] ondertekend en geretourneerd waarmee de overeenkomsten tot stand zijn gekomen. Het product heeft onder meer de volgende in de overeenkomst vermelde kenmerken:
  - Aangeslotene belegt voor rekening en risico van Consument per overeenkomst f 15.000,- (€ 6.806,70) in negen in de AEX index opgenomen fondsen;
  - Aangeslotene leent dit bedrag aan Consument tegen een maandelijks achteraf te betalen rente die effectief 12% per jaar bedraagt;
  - het product heeft een looptijd van tien jaar. na afloop van deze periode bestaat de mogelijkheid de overeenkomst voort te zetten voor een periode van maximaal vijf jaar;
  - na tien jaar verkoopt Aangeslotene de fondsen waarna zij de opbrengst van die verkoop - onder aftrek van 1% verkoopkosten - gebruikt ter aflossing van de uitstaande lening. Een daarna resterend surplus keert zij aan Consument uit, terwijl een eventueel resterend tekort door hem binnen veertien dagen moet worden aangezuiverd;
  - jaarlijks op 1 december wordt door Aangeslotene ter vermindering van de jaarlijkse lasten van de cliënt aan deze een bedrag ad f 450,- (€ 204,20) uitgekeerd, zijnde 3% van de inleg in guldens;
  - ingeval op de aandelen contante dividenden beschikbaar worden gesteld, worden die aan Consument uitgekeerd, stockdividenden worden aan het beleggingsdepot toegevoegd.
- 2.2. Aangeslotene is een intermediairmaatschappij en de verkoop van haar producten verloopt via tussenpersonen. In het geval van Consument was dat [X]. Door tussenkomst van deze tussenpersoon heeft Consument op 1 mei 1998 een aanvraagformulier voor voornoemde overeenkomsten ondertekend. Uit hoofde van de hiervoor genoemde leningen voldeed Consument maandelijks rentebetalingen ad f 142,50 (€ 64,66).
- 2.3. Daarnaast heeft Consument op 25 mei 1998 bij Aangeslotene een kredietrekening, een zogenaamde totaalrekening, gesloten met nummer [..5..]. De in de kredietovereenkomst opgenomen kredietlimiet bedraagt f 10.000,- (€ 4.537,80). Per 1 maart 2011 heeft Aangeslotene haar kredietportefeuille, waaronder voornoemd krediet van Consument, overgedragen aan [Z].
- 2.4. Eind augustus 1998 heeft Consument, door tussenkomst van eerdergenoemde tussenpersoon, voorts een tweetal hefboomcontracten, met de contractnummers [..6..] en [..7..], van een derde overgenomen. Ook in de hierop betrekking hebbende overeenkomsten staan de hiervoor onder 2.1 genoemde kenmerken opgenomen en geldt het hiervoor onder 2.2. vermelde maandelijks rentebedrag.
- 2.5. Aangeslotene is medio 1998 tot aankoop van de in de overeenkomsten genoemde effecten overgegaan. De contractuele looptijd van tien jaar is op dat moment

aangevangen. Vanaf medio 2006 heeft Consument geen maandelijkse rentebetalingen meer verricht. Op 25 april 2008 is Aangeslotene tot beëindiging van de zes overeenkomsten overgegaan wegens betalingsachterstand. Bij brief van 25 april 2008 heeft Aangeslotene Consument de eindafrekening gestuurd. In die afrekening heeft Aangeslotene het volgende vermeld.

“Opbrengst	€ 21.059,94
Verkoopkosten 1%	€ 210,60
Beëindigingvergoeding $6 * 0\% * € 17,59 * 0,00$	€ 0,00
Netto opbrengst	€ 20.849,34
Netto opbrengst <u>per contract</u> (netto opbrengst / 6)	€ 3.474,89.

De netto opbrengst van de verkoop is op uw contracten overgemaakt ter inlossing van het saldo van € 5.376,17 per contract.

Op elke hefboom is er daardoor een tekort van € 1.901,28. Wij verzoeken u het totaalbedrag van € 11.407,68 binnen tien dagen na heden te voldoen op onze bankrekening (..).”

- 2.6. Vanaf 2003 heeft Consument zich over het afsluiten van de overeenkomsten bij Aangeslotene beklagd, stellende dat hij die overeenkomsten nimmer was aangegaan indien hij juist en volledig was voorgelicht over de daaraan verbonden risico's.

3. **Geschil**

- 3.1. Consument vordert vernietiging van de overeenkomsten met terugbetaling van zijn inleg, door hem begroot op € 42.086,-, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de datum van zijn eerste klacht en veroordeling van Aangeslotene in de kosten van rechtsbijstand van Consument, door hem begroot op tien punten volgens het Liquidatietarief rechtbanken en hoven.
- 3.2. Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.
- Het is aan het tekortschieten van Aangeslotene te wijten dat Consument bij het aangaan van de overeenkomsten heeft gedwaald, althans de overeenkomsten zijn tot stand gekomen doordat Aangeslotene Consument heeft misleid over het product, om welke redenen de overeenkomsten moeten worden vernietigd.
  - Bij het aanbieden van het product en het afsluiten van de overeenkomsten heeft Aangeslotene haar zorg- en informatieplicht verzaakt zodat zij jegens Consument toerekenbaar is tekortgeschoten in de nakoming van haar verplichtingen, dan wel onrechtmatig jegens Consument heeft gehandeld.
  - Er is sprake van een stapelconstructie. De totaalrekening dient als onderdeel van de gehele constructie betrokken te worden bij de bepaling van de door Consument geleden schade.
  - Voorts heeft Aangeslotene verzuimd Consument te wijzen op haar interne klachtprocedure en de mogelijkheid de klacht aan het Klachteninstituut Financiële Dienstverlening voor te leggen.
- 3.3. Op de stellingen die Aangeslotene tot verweer heeft opgeworpen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. Beoordeling

- 4.1. De Commissie bespreekt eerst de klacht van Consument dat Aangeslotene heeft nagelaten hem te wijzen op haar interne klachtprocedure en de mogelijkheid de klacht aan het Klachteninstituut Financiële Dienstverlening (Kifid) voor te leggen. Aangeslotene heeft aangevoerd dat Consument reeds in 2006 was vertegenwoordigd door een professionele belangenbehartiger, welke op de hoogte was van het bestaan van Kifid en van de klachtenprocedure. Nu zulks door Consument niet is betwist, is de Commissie van oordeel dat op Aangeslotene destijds niet de plicht rustte Consument op de interne klachtprocedure en Kifid te wijzen. Dit klachtonderdeel faalt derhalve.
- 4.2.1. Bij de beoordeling van de klacht moet voorop staan dat Aangeslotene bij het aanbieden en uitvoeren van de overeenkomsten is opgetreden als effecteninstelling. De aangeboden effectenleaseconstructie komt er immers op neer dat Aangeslotene voor rekening en risico van Consument aandelen koopt, terwijl de uitkomst van de overeenkomsten afhankelijk is van het koersverloop van die aandelen. Hieruit vloeit voort dat Aangeslotene jegens Consument de bijzondere zorg diende te betrachten waartoe een effecteninstelling als bij uitstek deskundige professionele effectendienstverlener in het algemeen jegens een particuliere, niet professioneel handelende consument gehouden is. In geval van beleggingsbeslissingen waaruit voor de belegger aanzienlijke (bij)betalingsverplichtingen kunnen voortvloeien, gaat de zorgplicht van de effecteninstelling zelfs zover dat de particuliere, niet professionele belegger in bescherming wordt genomen tegen diens eigen ondeskundigheid of lichtvaardigheid. Gelet op de daaraan verbonden risico's, geldt dat naar het oordeel van de Commissie ook voor de beslissing tot het aangaan van een effectenleaseovereenkomst.
- 4.2.2. Ten aanzien van de voor het bepalen van de reikwijdte van bedoelde zorgplicht relevante feiten, stelt de Commissie voorts het volgende vast.
- Effectenlease-overeenkomsten als de onderhavige zijn niet eenvoudig van aard. Daarom moet er rekening mee gehouden worden dat de gemiddelde - niet met financiële en vermogensrechtelijke kwesties vertrouwde - consument niet in staat is op eigen kracht een compleet en realistisch beeld te krijgen van de uitwerking van deze (samengestelde) overeenkomsten.
  - Aan beleggen met geleend geld zijn risico's verbonden. Er is in het algemeen de mogelijkheid dat geleasede aandelen bij verkoop te weinig opbrengen om de lening in te lossen, zodat een restschuld blijft bestaan.
  - De aandelenleaseconstructie kent evenwel nog een ander nadeel. De kosten die de consument moet betalen bij het aangaan van een aandelenleasecontract of tijdens de looptijd daarvan (deze kosten worden hierna investering genoemd) bestaan hoofdzakelijk uit de rente die over het geleende bedrag wordt geheven. Deze investering is zo hoog dat slechts een rendement wordt behaald als bij de afloop van het aandelenleasecontract de desbetreffende aandelen beduidend in koers gestegen zijn. Niet alleen bij een koersdaling, maar zelfs bij een beperkte koersstijging, is de investering niet rendabel en verdient de consument haar niet of nauwelijks terug.

- De specifieke risico's van effectenleaseconstructies hadden ten tijde van het sluiten van de in deze klacht bedoelde overeenkomsten niet een zodanige aandacht in de media gekregen dat zij ook bij het ondeskundige publiek bekend verondersteld konden worden.

- 4.2.3. Daarentegen behoorde Aangeslotene als professionele dienstverlener zich ervan bewust te zijn dat de waarde van de aandelen onvoldoende zou kunnen stijgen om Consument in staat te stellen zijn schuld aan Aangeslotene af te lossen. En Aangeslotene behoorde zich zeker rekenschap te geven van de alleszins aanwezige kans dat de koersstijging ontoereikend zou blijken om Consument zijn volledige investering terug te bezorgen, laat staan hem rendement te verschaffen. Consumenten zoals Consument hebben nochtans een eigen verantwoordelijkheid bij de aanschaf van financiële producten. Zij kunnen echter die verantwoordelijkheid pas dragen indien zij over het aan te schaffen product weloverwogen kunnen beslissen. Dat vereist dat zij door de aanbieder van het product tijdig van voldoende en duidelijke informatie worden voorzien omtrent de specifieke risico's die aan het product kleven. In het bijzonder ten aanzien van een beleggingsproduct als het onderhavige, met een complexiteit die de risico's voor een niet-deskundige consument zou kunnen verhullen, is een zo compleet mogelijke en niet voor misverstand vatbare voorlichting - met name omtrent de aan het product verbonden risico's - noodzakelijk.
- 4.2.4. Dat klemt te meer omdat Aangeslotene het product voor een breed publiek beschikbaar heeft gesteld en het niet rechtstreeks, doch via tussenpersonen heeft aangeboden. Zodoende heeft Aangeslotene zich voor de kwaliteit van de informatieverstrekking ten dele afhankelijk gemaakt van die tussenpersonen. Reeds daarom diende Aangeslotene het door haarzelf verspreide informatiemateriaal - brochures, aanvraagformulieren en (concept)formulieren van overeenkomsten en de daarbij horende algemene voorwaarden - zodanig op te stellen dat degene die overwoog een dergelijke overeenkomst aan te gaan in dat informatiemateriaal de nadrukkelijke waarschuwing aantrof, in bewoordingen die voor een breed en ondeskundig publiek begrijpelijk zijn, dat, afhankelijk van de ontwikkeling op de effectenmarkten, na afloop van de overeenkomst niet alleen een (bij)betalingsverplichting kon resteren, maar bovendien de kans aanwezig was dat de opbrengst van de verkoop van de geleasede aandelen niet of nauwelijks toereikend zou zijn om de investering van de consument te compenseren zodat zijn investering per saldo geheel of grotendeels verloren zou gaan. Alleen op grond van een dergelijke nadrukkelijke waarschuwing had de geïnteresseerde consument volgens zijn mogelijkheden en verlangens een deugdelijke afweging kunnen maken tussen het effectenleaseproduct en andere financiële producten, waaronder spaarvormen.
- 4.2.5. De Commissie is derhalve van oordeel dat de op Aangeslotene rustende informatieplicht zich uitstrekke tot de precontractuele fase en nadrukkelijk ook gold ten opzichte van elke consument die overwoog een effectenleaseovereenkomst aan te gaan. Dat geldt eveneens ingeval de tussen Aangeslotene en consument ontstane

rechtsverhouding niet is begonnen met rechtstreeks gevoerde onderhandelingen. De redelijkheid en de billijkheid alsmede de door een instelling als Aangeslotene jegens haar (potentiële) cliënten in acht te nemen zorgplicht eisen dat.

- 4.2.6. De Commissie is niet gebleken dat Aangeslotene aan de verplichting tot het geven van die nadrukkelijke waarschuwing heeft voldaan. In de overeenkomsten is weliswaar vermeld dat geld wordt geleend waarmee aandelen worden gekocht en is gestipuleerd dat een eventueel tekort door Consument moet worden aangezuiverd, maar de nadrukkelijke - in niet mis te verstane bewoordingen gestelde - waarschuwing als hiervoor bedoeld is in de overeenkomsten niet te vinden. Evenmin is gebleken dat de zojuist bedoelde nadrukkelijke waarschuwing is gegeven in ander door Aangeslotene aan Consument ter beschikking gesteld informatiemateriaal. Aangeslotene heeft haar stelling dat Consument heeft deelgenomen aan een informatiebijeenkomst over het product en daarbij op de risico's van het product is gewezen is, tegenover de gemotiveerde betwisting door Consument, onvoldoende aannemelijk gemaakt. Ook is niet gebleken dat Aangeslotene zich ervan heeft vergewist dat de potentiële contractspartij zich niettemin van de zo-even omschreven risico's bewust was.
- 4.2.7. De Commissie acht het aannemelijk dat Consument de overeenkomsten is aangegaan omdat hij zich door tekortschietende voorlichting van Aangeslotene geen rekenschap heeft gegeven van het risico dat hij maximaal zou lopen, terwijl dit gebrekkig inzicht niet tijdig is gecorrigeerd doordat Aangeslotene heeft nagelaten te verifiëren of Consument goed begreep welk verlies hij in het slechtste geval zou lijden.
- 4.2.8. Voorts is niet gebleken van enig concreet onderzoek naar de mate waarin Consument in staat zou zijn de financiële gevolgen te dragen van een contract dat onverhoopt zwaar verliesgevend zou aflopen. Aldus heeft Aangeslotene zich de kans ontnomen haar (toekomstige) cliënten te behoeden voor financiële risico's die hun financiële mogelijkheden te boven gingen. Gecombineerd met de reeds hiervoor besproken constatering dat Aangeslotene Consument onvoldoende heeft geïnformeerd omtrent de aan het product verbonden risico's - zodat Consument die risico-inschatting ook niet zelf heeft kunnen maken - is de Commissie van oordeel dat Aangeslotene ook in dit opzicht tekortgeschoten is in de nakoming van de op haar rustende zorgplicht.
- 4.3.1. Het vorenoverwogene voert de Commissie tot het oordeel dat Aangeslotene, door de effectenlease-overeenkomsten te sluiten zonder zich in de precontractuele fase naar behoren te kwijten van haar bovenomschreven voorlichtings-, vergewissings- en onderzoeksverplichtingen, jegens Consument is tekortgeschoten in de nakoming van de bijzondere zorgvuldigheid die zij als aanbieder van deze overeenkomsten in acht diende te nemen en derhalve jegens Consument onrechtmatig heeft gehandeld. Het is aannemelijk dat Consument de overeenkomsten niet zou hebben gesloten, indien hij zich ervan rekenschap had gegeven dat hij onder de hiervoor aangegeven omstandigheid niet alleen een reëel risico liep zijn gehele investering te verspelen maar ook geconfronteerd kon worden met een bijbetalingsverplichting. Het nadeel

dat hij door het aangaan van de overeenkomsten heeft geleden dient Aangeslotene in beginsel te vergoeden.

- 4.3.2. Tot op zekere hoogte is het ontstaan van dat nadeel evenwel ook aan Consument zelf te wijten. Pas door het retourneren van de ondertekende contracten gaf hij te kennen dat hij het aanbod tot aangaan van de overeenkomsten wenste te aanvaarden. Hij was dus vóór dat moment in de gelegenheid de door Aangeslotene ter beschikking gestelde contractsformulieren- met daarin de volledige voorwaarden van de overeenkomst - (nader) te bestuderen. Door retourzending van de ondertekende overeenkomsten achterwege te laten, had Consument daar dus van af kunnen zien. Naar het oordeel van de Commissie moet het Consument bij nauwkeurige kennisneming van de contractsformulieren duidelijk zijn geworden dat de overeenkomsten niet zonder risico zouden zijn. Daarin is immers vermeld dat er sprake is van een geldlening en van de verplichting om een eventueel tekort na verkoop van de aandelen aan te zuiveren. Hij kon erin vinden dat de overeenkomsten mede de aanschaf en op termijn de verkoop van aandelen inhield. De Commissie beschouwt als feit van algemene bekendheid dat beleggen in aandelen gepaard gaat met koersrisico's zodat zulke beleggingen verlies kunnen meebrengen. Consument moet derhalve in dit geval worden verweten dat hij, onervaren op het terrein van beleggen, de overeenkomsten is aangegaan zonder zich te verdiepen in, en zo nodig te informeren omtrent de precieze aard en potentiële omvang van de daaraan verbonden risico's.
- 4.3.3. Hierin ligt besloten dat de Commissie Consument niet volgt in zijn stellingen dat hij bij het aangaan van de overeenkomsten heeft gedwaald, of dat de overeenkomsten aantastbaar zijn wegens misleiding.
- 4.3.4. Aangezien de op een professionele aanbieder van effectendiensten of beleggingsproducten rustende bijzondere zorgplicht er mede toe strekt de particuliere, niet professionele, wederpartij te behoeden voor diens eigen ondeskundigheid, onachtzaamheid of lichtzinnigheid zullen de tekortkomingen van die wederpartij bij de toepassing van art. 6:101 eerste lid BW minder zwaar wegen dan die van die aanbieder. Naar het oordeel van de Commissie is de tekortkoming die Aangeslotene bij het aangaan van de overeenkomst heeft vertoond, zoals in het voorgaande vastgesteld en in 4.3.1 samengevat, van zodanige ernst dat zij, de eigen onzorgvuldigheid van Consument niettegenstaande, een aanmerkelijk deel moet vergoeden van het nadeel dat de laatste ten gevolge van de overeenkomst heeft ondervonden. In het hiernavolgende zal de Commissie de omvang van deze schadevergoedingsplicht nader bepalen.
- 4.3.5. De Commissie is van oordeel dat Consument (zoals hiervoor bij 4.3.2. is vastgesteld) ook zelf heeft bijgedragen aan het ontstaan van de door hem geleden schade en dat hij om die reden, gelet op alle hiervoor genoemde omstandigheden, waaronder ook de ernst van het aan Aangeslotene en Consument te maken verwijt, veertig procent van de geleden schade – derhalve bestaande uit alle (maand- en bij-) betalingen die Consument tot aan het einde van de looptijd krachtens de overeenkomsten heeft

- verricht of diende te verrichten – voor eigen rekening zal moeten nemen. Van die schade zal Aangeslotene hem dus 60% moeten vergoeden.
- 4.3.6. Consument heeft zich op het standpunt gesteld dat de billijkheid in dit geval een andere verdeling van de schade eist, te weten 100% vergoeding door Aangeslotene, nu sprake is van een stapelconstructie. De Commissie overweegt hieromtrent als volgt. Consument heeft, na uitdrukkelijke betwisting door Aangeslotene, onvoldoende onderbouwd gesteld dat de combinatie van de effectenleaseovereenkomsten met de totaalrekening hem destijds door Aangeslotene is geadviseerd. Bovendien vormt de omstandigheid dat Consument ervoor gekozen heeft het debetsaldo op de totaalrekening niet af te lossen geen nadeel dat oorzakelijk verband houdt met het aangaan van de effectenlease-overeenkomsten en de omstandigheid dat Consument aan de huidige kredietverstrekker nog een bedrag schuldig is kan dus niet als door Aangeslotene te vergoeden schade worden aangemerkt. De door Aangeslotene aangevoerde bijzondere omstandigheden van dit geval - de omstandigheid dat Consument een voorlichtingsbijeenkomst over dit product bijwoonde, zelf (uitvaart)verzekeringen heeft verkocht en dus kennis had met financiële producten en ervaring had met aandelenleaseproducten - brengen naar het oordeel van de Commissie ook niet mee dat de billijkheid een andere verdeling van de schade eist.
- 4.3.7. Het hiervoor overwogene komt erop neer dat Aangeslotene ter zake van een overeenkomst die door het verstrijken van de looptijd reeds was beëindigd toen Aangeslotene de als een ingebrekestelling te beschouwen klacht van Consument ontving als vergoeding van schade aan Consument moet terugbetalen al hetgeen Consument haar méér heeft voldaan dan veertig procent van de uit hoofde van de overeenkomst verschuldigde betalingen, of – voor zover Consument niet volledig aan de betalingsverplichting heeft voldaan – nog slechts betaling mag verlangen tot veertig procent van hetgeen Consument haar uit hoofde van de overeenkomst diende te betalen. Ter zake van een overeenkomst die nog niet was beëindigd toen Aangeslotene de als een ingebrekestelling te beschouwen klacht van Consument ontving, geldt de in de vorige volzin genoemde verplichting tot terugbetaling respectievelijk beperking in de bevoegdheid nakoming te vorderen tot dat moment, en is Aangeslotene daarenboven gehouden als schadevergoeding aan Consument terug te betalen al hetgeen Consument haar vanaf dat moment uit hoofde van de overeenkomst heeft voldaan.
- 4.3.8. Op de hiervoor bij 4.3.7, eerste en tweede volzin, bedoelde, als schadevergoeding te betalen, bedragen mag Aangeslotene in mindering brengen de bedragen die uit hoofde van de overeenkomst bij wege van dividend of anderszins zijn uitgekeerd.
- 4.3.9. Over het bedrag dat Aangeslotene aldus aan Consument dient te betalen moet rente worden vergoed gelijk aan de wettelijke rente. Deze rente moet worden berekend met ingang van de dag waarop de klacht aan Aangeslotene is voorgelegd, zijnde 23 mei 2011 tot aan de dag waarop Aangeslotene volledig aan haar in dit bindend advies vastgestelde betalingsverplichting zal hebben voldaan. Voorts dient Aangeslotene aan Consument te vergoeden een bijdrage in de kosten van rechtsbijstand, die de Commissie naar billijkheid begroot, uitgaande van drie punten

volgens het Liquidatietarief rechtbanken en hoven (tarief kantongerecht) en 60% van het voorshands geschatte bedrag als toegewezen deel van de vordering, op € 900,-, alsmede de eigen bijdrage in de kosten van behandeling van dit geschil, ad € 50,-. Alle overige stellingen die partijen hebben ingenomen, behoeven, wederom in het licht van hetgeen hiervoor reeds is overwogen, geen afzonderlijke bespreking meer. Voor zover in de stellingen van partijen besloten ligt dat zij bewijs aanbieden, gaat de Commissie daaraan voorbij omdat niet of onvoldoende concreet de feiten en omstandigheden zijn aangeduid die, indien bewezen, tot een andere beoordeling van de zaak zouden kunnen leiden.

5. Beslissing

De Commissie stelt als bindend advies vast dat Aangeslotene binnen één maand na de dag van verzending aan partijen van een afschrift van dit bindend advies aan Consument betaalt een bedrag ter grootte van zestig procent van de in 4.3.5 genoemde som, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 23 mei 2011, tot de dag van algehele voldoening.

Het door Aangeslotene te betalen bedrag wordt vermeerderd met een bijdrage in de kosten van rechtsbijstand van € 900,-, alsmede de door Consument voldane bijdrage in de kosten van behandeling van dit geschil ad € 50.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.